

vekslingsprogrammer (bl.a. Sokrates og Erasmus).

Efter gældende EU-ret er uddannelsesområdet et nationalt anliggende. EU-retten stiller derfor ikke direkte krav om optagelse af medlemsstatsborgere på andre medlemsstaters uddannelsesinstitutioner.

Derimod opstiller EU-retten som følge af retten til fri bevægelighed for bl.a. personer inden for medlemsstaterne nogle indirekte krav til uddannelsesområdet. Det vil således være i strid med forbudet mod diskrimination på baggrund af nationalitet fx at opkræve en afgift, et indskrivningsgebyr eller en studieafgift som betingelse for adgang til at følge erhvervsrettet undervisning for studerende, der er statsborgere i andre medlemsstater, hvis en tilsvarende afgift ikke pålægges indenlandske studerende, jf. EF-Dømstolens sag nr. 293/83 Gravier.

For så vidt angår studerende fra andre EU-medlemslandes ret til *ophold* i Danmark gælder rådets direktiv nr. 93/96/EØF af 29. oktober 1993 om opholdsret for studerende. Direktivet er inkorporeret i dansk ret i 1994. Direktivet fastsætter i artikel 1, at der skal gives opholdsret til studerende, som er statsborgere i andre medlemsstater, og som er blevet optaget på en erhvervsrettet uddannelse i en anden medlemsstat. Der skal desuden gives opholdsret til den studerendes ægtefælle og deres forsørgelsesberettigede børn.

Studerende fra andre EU-medlemslande, der flytter til Danmark for at studere, skal være selvforsørgende. Det følger af direktivet, der i artikel 1 bestemmer, at »den studerende skal afgive en erklæring eller på anden tilsvarende måde efter eget valg forsikre den ansvarlige nationale myndighed om, at vedkommende råder over sådanne midler, at de under opholdet ikke vil falde værtsmedlemsstatens sociale system til byrde«.

Spm. nr. S 1359

Til integrationsministeren (18/12 03) af:

Jan Petersen (S):

»Er ministeren bekendt med det i begrundelsen beskrevne modsætningsforhold, og finder ministeren det problematisk, at skattelovgivningen tilsiger borgeren at betale skat her i landet, samtidig med at der med hjemmel i udlændingelov-

givningen ikke kan gives opholdstilladelse i Danmark?«

Begrundelse

Når en EU-borger (uden dansk statsborgerskab) opholder sig mere end 6 måneder i udlandet, men til gengæld har kone og barn her i landet, vurderes det fra Skatteministeriets side, at skattepligten ligger i Danmark, eftersom bopæls- og opholdskriteriet tilsiger det. Samtidig tilsiger loven, at borgeren er nægtet opholdstilladelse i Danmark, dvs. borgeren betaler skat i Danmark, men har ikke opholdstilladelse.

Svar (15/1 04)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forstår spørgsmålet således, at der ønskes en stillingtagen til, hvorvidt det er rimeligt, at personer, der ikke opfylder betingelserne for at få meddelt opholdstilladelse, kan være skattepligtige her i landet.

Skattelovgivningen og udlændingelovgivningen varetager forskellige hensyn, og jeg finder det på den baggrund hverken overraskende eller for den sags skyld problematisk, at der ikke i alle tilfælde er fuldstændigt sammenfald mellem udlændinge, som er berettiget til opholdstilladelse her i landet, og udlændinge, som er skattepligtige her i landet.

Jeg kan i øvrigt henvise til skatteministerens bevarelse af spørgsmål nr. S 968 af 27. november 2003 fra samme spørger om samme emne.

Spm. nr. S 1317

Til ministeren for ligestilling (15/12 03) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren udvide indrapporteringspligten vedrørende ligestillingssituationen mellem kvinder og mænd i kommuner og amter til også at omfatte de fælleskommunale selskaber?«

Begrundelse

Spørgeren mener ikke, at de fælleskommunale selskaber, som der efterhånden er mange af, bør